

عنوان مقاله:

یافته علمی: ارزیابی ریسک خطر فلزات سنگین برای مصرف کنندگان میگوی سفید هندی (Penaeus indicus)

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 29، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهران لقمانی - chabahar maritime university

سلیم شریفیان - chabahar maritime university

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر برآورد خطر فلزات سنگین مس (Cu)، آهن (Fe)، سرب (Pb)، کادمیوم (Cd)، قلع (Sn)، آرسنیک (As) و جیوه (Hg) در مصرف کنندگان میگوی سفید هندی صید شده از سواحل مختلف چابهار مورد بررسی قرار گرفت. ۱۸۰ عدد میگو از سواحل کنارک، بریس و گواتر (شهرستان چابهار) در سال ۱۳۹۶ صید گردید. نمونه ها در آزمایشگاه خشک، هضم و در ادامه غلظت فلزات با دستگاه جذب اتمی اندازه گیری گردید. برآورد میزان ورود روزانه فلز به بدن مصرف کنندگان و تخمین میزان خطر در مصرف کننده با استفاده از روش ارائه شده توسط سازمان بهداشت جهانی انجام شد. در میان فلزات مختلف، آهن با ۷۲/۲ میکروگرم/ گرم بیش ترین و جیوه با ۰/۰ کمترین میزان تجمع را داشت. ترتیب تجمع در بافت خوراکی میگو به صورت $Fe > Cu > Sn > As > Pb > Cd$ و Hg بود. بالاترین میزان ورود روزانه (میکروگرم/ کیلوگرم فرد/ روز) به میزان ۵۳۱/۰ در فلز آهن و کمترین میزان آن برای جیوه ۰/۰۲ ثبت گردید. بالاترین تخمین میزان خطر (THQ)، ناشی از فلز آرسنیک و به میزان ۲۰/۰ بود، در حالی که کمترین میزان خطر به میزان ۰/۰۰۶ ناشی از فلز قلع به دست آمد. میزان تخمین میزان خطر برای تمامی فلزات و هم چنین مجموع میزان خطر (TTHQ) از ۱ کمتر بود. نتایج نشان داد که در حال حاضر مصرف کنندگان میگوی سفید هندی با میزان مصرف محاسبه شده در معرض هیچ گونه خطر ناشی از تجمع فلزات مس، آهن، سرب، کادمیوم، قلع، آرسنیک و جیوه در میگو نمی باشند.

کلمات کلیدی:

Heavy metals, Risk assessment, Consumer, Indian white shrimp, فلزات

سنگین، ارزیابی خطر، مصرف کننده، میگوی سفید هندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1310694>

